

κάμης οὕτως, ὥς κανείς θά νομίσῃ ὅτι κλέπτεις τὰ ἀγροῦρια τοῦ κήπου, ἢ τὰ δαμάσκηνα. Ἀδελφοί λοιπόν ἡ παροιμία συμβουλεύει τοῦτο. Πρόσεχε καλῶς διὰ νὰ μὴ δώσης εἰς τινὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ὅπως σὲ κατηγορήσῃ.

ΤΟ ΠΑΡΑΒΛΕΠΕΙΝ.

Εἶναι καλλίτερον νὰ παραβλέπῃ τις ὀλίγον παρὰ νὰ ἐρίζῃ συχνά. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ διεκδικῶμεν, ὡς κοινῶς λέγομεν, πάντα τὰ (μικρά) δίκαιά μας, εἶναι πολὺ ὀχληρὰ καὶ μᾶς καταβιβάζει τῆς ἀληθοῦς μας ἀξίας. Ἡ ζωὴ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν βραχεῖα ὅπως ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ἀτελευτήτους λογομαχίας, τὰς προσερχομένας ἐκ τοιαύτης διαθέσεως. Εἶναι λοιπὸν πολὺ καλλίτερον καὶ φρονίμου ἀνδρὸς ἵδριν νὰ παραβλέπῃ μᾶλλον τινὰ καὶ ἐκ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ δικαίων παρὰ νὰ μαλώνῃ ὅπως ὑποστηρίξῃ αὐτά. Ἡ ἀληθὴς σοφία εἶναι πρῶτον καθαρὰ ἔπειτα δὲ εἰρηνοποῖς καὶ γλυκεῖα.

ΕΠΙΘΥΜΕΙΣ ΝΑ ΓΕΙΝῆΣ ΜΕΓΑΣ ΑΝΗΡ;

Ἡ νοθεσία τοῦ περιφήμου Μακεδόνοιο στρατηγοῦ Παρμενίωνος πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἥτο ἀξία τοῦ μεγάλου ἐκσίνου ἀνδρὸς, καὶ εἶναι ἀξία μέχρι τῆς σήμερον, νὰ γείνῃ παραδεκτὴ ἀπὸ πάντα φρόνιμον καὶ νουνεχῆ εἴτε νέον, εἴτε τέλειον ἄνδρα.

•Γιέ μου• εἶπεν, •Ἐὰν ἐπιθυμῇς νὰ γείνῃς μέγας, πρέπει νὰ γείνῃς μικρὸς• τοῦτέστι, πρέπει νὰ γείνῃς μικρὸς ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐὰν ἐπιθυμῇς νὰ γείνῃς μέγας ἐνώπιον τῶν ἄλλων.»

ΑΛΛΑΣ.

Ἐπάρχουν εἰς τὴν οἰκουμένην τόποι τινὲς, ὅπου ἄλλας δὲν εὐρέθῃ ποτέ· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον τῶν χωρῶν τούτων εἶναι εἰς ἄκρον περιορισμένον, οἱ κάτοικοι δύνανται μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ χαίρωνται τὴν τρυφὴν ταύτην. Τοῦτο ἀληθεύει ἐξαιρέτως περὶ τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀφρικῆς. «Παράξενον ἤθελε φανῆν εἰς Εὐρωπαϊόν,» λέγει ὁ περιηγητὴς Μοῦγγος Πάρκιος, «νὰ ἴδῃ παιδάριον πεπιλίζον ἄλλας, ὡς νὰ ἦτο ζάχαρις. Ἄλλ' ἐγὼ εἶδα τοῦτο πολλάκις· Τόσον δὲ σπανιώτατα ἀπολαύουν τὸ πολύτιμον τοῦτο εἶδος αἱ πτωχότεραι κλάσεις, ὥστε νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἕνας τρώγει ἄλλας μὲ τὸ φαγητόν του, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶναι πλούσιος. Αὐτὸς ἐγὼ ἐβασανίσθην ὅχι ὀλίγον διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀρτύματος τούτου. Ἡ μακροχρόνιος μεταχειρίσις φυτικῆς ζωο-

τροφίας διεγείρει τοιαύτην σφοδρὰν ὀρεξίν ἄλλας, ὅποیان λόγοι ἀδυνατοῦν ἱκανῶς νὰ περιγράψωσι.»

ΤΙ ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ;

Χρεωστοῦμεν νὰ στοχαζόμεθα, ὅτι ὅσον πλείοτερα ἀπολαμβάνομεν, διὰ τὴν πλείοτερα ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον· καὶ ὅσον εἴμεθα ἱκανώτεροι ν' ἀγαθοποιῶμεν, εἰς τόσον μεγαλητέρας ποινὰς ὑποβαλλόμεθα, ἀμελοῦντες αὐτὰς τὰς εὐκαιρίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ.

Εἰς τόπος διὰ καθὲν πρᾶγμα, καὶ καθὲν πρᾶγμα εἰς τὸν ἰδίον τοῦ τύπον.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι μέσα εἰς τὴν Ῥώμην καὶ συγχρόνως εἰς τὴν Κῶν Διατρίβω εἰς Μωρέαν, τὴν Ῥωσσίαν κατοικῶν.

Εἰς τὸ δωμά σου συχνάζω, εἰς τὸν οἶκόν σου ποτέ.

Εἰς τὸν τράχηλον δεμένον μὲ κρατοῦν οἱ πωληταί.

Ἐγὼ ἄψυχον μὲν εἶμαι καὶ χωρὶς ἀναπνοῆς,

Ὅμως εἶμαι ἀναγκαῖον εἰς ἐκάστου τὴν ζωὴν.

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἔρως ἀφανίζεται ἐνταυτῇ,

Ἄν τὸ ὑποκείμενόν μου δὲν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ.

Ζῶ μακρὰν ἀπὸ τὰ δάση, πλην μὲ ζωᾷ κατοικῶ.

Εἰς τὴν γῆν ποτέ δὲν εἶμαι, καὶ μὴ ἀνθρώπους συνοικῶ.

Ὅπου ἡ πτωχὸς ἡ γέρων, ἀδιστάτως προχωρῶ.

Ἄν δὲ πλούσιος ἢ νέος, παρευθὺς ἀναχωρῶ.

Εἰς τὸν κόσμον δὲν μ' εὐρίσκεις, ὅσον καὶ ἂν στοχασθῇς.

Πλὴν ἂν ᾖναι φῶς, μὲ βλέπεις εἰς τὴν μέσσην παρευθὺς.

Εἰς τοῦ κῶνωπος τὸ σῶμα εὐρυχώρως εἰσχωρῶ.

Ἐνθ' ὅσον εἶμαι μέγα, ὥστε οὐδ' εἰς τὸ πᾶν χωρῶ.

Τι ἀκόμη δὲν μ' εὐρίσκεις; τί ἀκόμη ἀπορεῖς;

Εἰς τὸ στρώμά σου νὰ μ' εὕρῃς χωρὶς κόπον ἐμπορεῖς.

Πῶς εἰς ἔκστασιν τοσαύτην, ἀναγνώστα, σὲ κινῶ;

Εἰς τὴν γλώσσάν σου ἐπάνω αἰωνίως τριγυρνῶ.

I. P. P.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Εἰπὲ μίαν προφητείαν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προλέγουσαν ποῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός;

2. Εἰς ποῖαν περίστασιν κατέστρεψε τοὺς εὐφόρους ἀγροὺς ἐνὸς τόπου μία στρατεία, πᾶς ἀνθρώπος ῥίπτων ἕνα λίθον ἐπὶ αὐτούς;

3. Ὁ Βαράκ καὶ ἡ Δεβόρρα ποῖον συμβάν μέλλοντες νὰ ἐρτάζωσιν ἐψάλλαν ὕμνον εὐχαριστήσεως;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκρίται τῶν ἐφημερίδων «Ἀστέρως καὶ Παιδῶν,» ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διεύθυνσις ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδελφου τοῦ κ. Ἰακώβου Σ. Δοῦαρ, πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.